

Sygn. akt III Cz 396/15

POSTANOWIENIE

Dnia 21 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Arkadia Wyraz – Wieczorek

Sędziowie SO Gabriela Sobczyk

SR (del.) Roman Troll (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa J. B. (1)

przeciwko J. B. (2)

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Rejonowego w Jastrzębiu – Zdroju

z dnia 2 lutego 2015 r., sygn. akt III RC 42/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Roman Troll SSO Arkadia Wyraz – Wieczorek SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Cz 396/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy w Jastrzębiu-Zdroju zabezpieczył powództwo w sprawie o alimenty w ten sposób, że zobowiązał pozwanego do łożenia tytułem alimentów kwoty po 700 zł miesięcznie na rzecz małoletniego powoda płatną z góry do dnia dziesiątego każdego miesiąca do rąk matki dziecka z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat do czasu prawomocnego zakończenia postępowania (pkt 1), a w pozostałej części wniosek o udzielenia zabezpieczenia oddalił (pkt 2). W uzasadnieniu wskazał, że małoletni urodził się (...), jest synem pozwanego, do marca 2014 roku pozwany mieszkał z matką powoda i wspólnie go wychowywali, następnie się wyprowadził i łoży na jego utrzymanie alimenty w wysokości po 500 zł miesięcznie, a powód uczęszcza do pierwszej klasy szkoły podstawowej, pobiera dodatkowe lekcje języka angielskiego, choruje na padaczkę, jest pod stałą opieką neurologa, regularnie przyjmuje leki i suplementy diety, stwierdzono u niego także skrzywienie kręgosłupa i płaskostopie, co powoduje konieczność uczęszczania na basen, a koszt jego miesięcznego utrzymania wynosi 1600 zł, a składa się na to opłata za mieszkanie - 412,50 zł, wyżywienie - 170 zł, środki czystości i kosmetyki - 100 zł, ubrania i obuwie - 100 zł, neurolog z badaniami - 55 zł, leki oraz witaminy - 85 zł, dojazd na basen oraz na naukę języka angielskiego i do lekarza - 37 zł, prywatne lekcje pływania z biletami - około 300 zł, obiady w szkole - 150 zł, wydatki związane ze szkołą - 35 zł, prywatne lekcje angielskiego - 100 zł, wizyty u dentysty - 25 zł, kieszonkowe - 60 zł. Matka małoletniego powoda utrzymuje się z prowadzenia własnego salonu fryzjerskiego i osiąga dochód w wysokości około 1000 zł miesięcznie, a pozwany prowadzi działalność gospodarczą polegającą na projektowaniu i wykonywaniu mebli oraz jest właścicielem mieszkania w J., które wynajmuje - co przynosi dodatkowe

dochody. Sąd Rejonowy wskazał, w oparciu o art. 753 § 1 k.p.c. w związku z art. 730 § 1 k.p.c. biorąc pod uwagę art. 133 § 1 k.r.o. oraz art. 135 § 1 i 2 k.r.o., że na obecnym etapie postępowania z uwagi na niepełne poznanie sytuacji stron kwota 700 zł miesięcznie tytułem zabezpieczenia alimentów mieści się w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Będzie to dla matki małoletniego wsparciem w kosztach jego utrzymania, przy czym wziął pod uwagę również wysokość dobrowolnie płaconych przez pozwanego na rzecz powoda alimentów w wysokości 500 zł miesięcznie i to, że matka małoletniego czyni osobiste starania o jego utrzymanie oraz wychowanie. Natomiast środki przekazywane przez pozwanego na utrzymanie syna w wysokości 500 zł miesięcznie są niewystarczające na zabezpieczenie jego potrzeb, a nie uczestniczy on czynnie w jego wychowaniu, dlatego też przynajmniej od strony finansowej powinien wesprzeć matkę małoletniego dostarczając dziecku środków utrzymania.

Zażalenie na to postanowienie złożył pozwany i zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść poprzez mylne przyjęcie wskazanych wydatków małoletniego i realną ocenę, że kwota 700 zł miesięcznie leży w jego możliwościach zarobkowych i majątkowych oraz niesłuszne przyjęcie, że pozwany nie uczestniczy czynnie w wychowaniu małoletniego, dlatego też wniósł o zmianę postanowienia poprzez obniżenie kwoty zabezpieczenia do wysokości 500 zł miesięcznie. W uzasadnieniu wskazał, że podane w pozwie okoliczności są w znacznej części nierzetelne, co doprowadziło do błędnych ustaleń faktycznych. Przedłożył zeznanie podatkowe za 2013 rok, z którego wynika, że jego dochód wynosi 33557,75 zł rocznie, co daje miesięcznie kwotę około 2800 zł, wskazał że zamieszkuje u ojca i ponosi opłaty za mieszkanie w wysokości 320 zł, posiada mieszkanie położone w J., ale jest ono obciążone kredytem hipotecznym, którego miesięczna rata wynosi 845 zł, a czynsz wynosi 500 zł miesięcznie i są to wydatki, które ponosi. Mieszkanie nie przynosi mu żadnych dochodów i w najbliższym czasie zamierza je sprzedać, z tym że kwota uzyskana ze sprzedaży mieszkania zostanie w całości przeznaczona na spłatę kredytu hipotecznego. Kwota 500 zł alimentów jest w zupełności wystarczająca mając na uwadze obecne potrzeby syna oraz to, że jego ojczysty dziadek również aktywnie uczestniczy finansowo w życiu małoletniego, a wydatki wskazane w pozwie w części nie są wcale ponoszone przez matkę powoda, bowiem konieczne potrzeby dotyczące zakupu odzieży, obuwia, przyborów do szkoły, sprzętów elektronicznych finansuje właśnie dziadek. Powód jest uczniem pierwszej klasy szkoły podstawowej i nie było potrzeby kupowania mu podręczników, które finansowane są ze środków państwa, a inne przybory szkolne zakupił w dużej mierze pozwany i dziadek, zaś nauka języka angielskiego nie wymaga dodatkowych korepetycji, bo powód chodzi do pierwszej klasy, a kwota za obiady jest zawyżona i zbyt wygórowana jest opłata za mieszkanie, bo nie została uwzględniona mieszkająca razem z powodem córka jego matki z pierwszego związku. Ponadto pozwany wskazał także, że uczestniczy czynnie w wychowaniu syna, ale w ostatnim czasie powódka zaczęła utrudniać te kontakty i nastawiać syna przeciwko ojcu. Po zapłaceniu raty kredytu mieszkaniowego - 845 zł, czynszu - około 500 zł, połowę opłat ojcu związanych z utrzymaniem mieszkania - 320 zł oraz 500 złotych alimentów na syna pozostaje mu na utrzymanie i podstawowe potrzeby kwota 630 zł miesięcznie, z której musi się wyżywić, zakupić odzież oraz obuwie i środki czystości.

W odpowiedzi na zażalenie powód wniósł o jego oddalenie jako bezzasadnego i zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazał, że z przedłożonego przez pozwanego zeznania podatkowego wynika, że jego dochód z najmu wynosi 2400 zł miesięcznie, a z informacji matki powoda wynika, że w Sądzie Rejonowym w Jastrzębiu-Zdroju toczy się sprawa z powództwa pozwanego o zapłatę nieuiszczonego czynszu przeciwko byłemu najemcy, a mało prawdopodobne jest, aby dorosły mężczyzna będący właścicielem dwupokojowego mieszkania położonego w atrakcyjnej dzielnicy J. wolał mieszkać z ojcem aniżeli sam i ponosił koszty utrzymania dwóch mieszkań. Ponadto w chwili składania zażalenia pozwany był w posiadaniu zeznania za rok 2014, bowiem PIT-28 składa się do ostatniego dnia stycznia w urzędzie skarbowym, jednak tego dokumentu nie przedłożył, dlatego można przypuszczać, że dochód za 2014 rok jest na tyle wysoki, że argument o niskich dochodach pozwanego został wykreowany wyłącznie na potrzeby toczącego się procesu. Z powyższych względów powód wniósł o zobowiązanie pozwanego do przedstawienia dokumentu PIT-28 za 2014 rok oraz zwrócenie się do Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju z zapytaniem czy toczyła się bądź toczy się sprawa z powództwa pozwanego o zapłatę oraz przeciwko komu i o jaką kwotę. Poza tym wskazał, że pozwany nie uprawdopodobnił dokonywanych przez jego ojca zakupów, a języka angielskiego małoletni uczy się od przedszkola.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W sprawach o alimenty podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie roszczenia (art. 753 § 1 kpc). Przepis ten bowiem dotyczy udzielenia zabezpieczenia polegającego na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu określonej sumy pieniężnej i w tego rodzaju sprawach konieczne jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia bez potrzeby uprawdopodobnienia interesu prawnego w zabezpieczeniu (por. uzasadnienie uchwały Sadu Najwyższego z dnia 23 lutego 1982 r., III CZP 3/82, opublik. w OSNC z 1982 r., nr 7, poz. 100). Dlatego też małoletni powód w rozpoznawanej sprawie winien uprawdopodobnić jakie są jego usprawiedliwione potrzeby oraz jakie są możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego (por. art. 133 § 1 k.r.o., art. 135 § 1 k.r.o.).

Pozwany nie zakwestionował ustaleń związanych z chorobami małoletniego, a kwestionowane przez niego wydatki na małoletniego w zasadzie dotyczą kwoty czynszu w wysokości 412,50 zł, wydatków na wyżywienia w kwocie 150 zł miesięcznie, prywatnych lekcji angielskiego w wysokości 100 zł miesięcznie i wydatków związanych ze szkołą w wysokości 35 zł miesięcznie. Nie kwestionował zaś dochodów matki małoletniego w wysokości 1000 zł miesięcznie, jak również pozostałych kosztów utrzymania małoletniego wskazując, że pokrywa je dziadek dziecka. Ponadto pozwany zakwestionował swoje możliwości majątkowe w zakresie regulowania alimentów w wysokości po 700 zł miesięcznie wskazując jako swój dochód kwotę 2800 zł miesięcznie, a wydatki podał w wysokości 2165 zł miesięcznie, przy czym należy zauważyć, że w tej kwocie znajduje się już zobowiązanie, które pokrywa dobrowolnie, tytułem alimentów na syna w wysokości 500 zł, dlatego też ustalenie, że powinien ponosić alimenty na czas trwania postępowania w wysokości 700 zł spowoduje obniżenie pozostałych mu środków o 200 zł, czyli wg jego wyliczenia do 430 zł miesięcznie.

Przedłożone przez pozwanego dokumenty dotyczące jego rozliczenia z Urzędem Skarbowym, w żaden sposób nie są potwierdzone przez ten Urząd, co prawda uprawdopodobniają jego dochód w wysokości ponad 33000 zł rocznie, natomiast dotyczą one 2013 roku, a więc pozwany nie przedstawił swoich dochodów w aktualnym okresie - czyli w lutym 2015 roku, bo wtedy składał zażalenie. Dodatkowo wynika z tego rozliczenia, że osiąga on przychód z tytułu najmu. Jednak dokumenty te nie są nawet podpisane.

Przedłożona przez pozwanego zbiorcza karta kontowa /k. 78/ w żaden sposób i przez nikogo nie została podpisana, trudno więc uznać ją w ogóle za dokument, a co za tym idzie za uprawdopodobnienie jakiegokolwiek obciążenia wymiarem czynszu.

Po dokonaniu - zgodnie z zastrzeżeniami pozwanego - wyliczeń kosztów, które są konieczne do utrzymania małoletniego ich suma wynosi około 1177 zł miesięcznie, a co za tym idzie przy dochodach matki w wysokości 1000 zł miesięcznie nie jest ona w stanie w całości utrzymać małoletniego, a małoletni właśnie z nią zamieszkuje i to ona czyni osobiste starania o jego wychowanie i opiekę, dlatego też świadczenie alimentacyjne w wysokości około 60% usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powinno być regulowane przez jego ojca, albowiem w pozostałym zakresie świadczenia te musi regulować jego matka dodatkowo sprawująca osobistą pieczę nad małoletnim. Wskazać również należy, że ojciec powoda osiąga dochody prawie 3 razy wyższe niż jego matka.

Pozwany w żaden sposób nie uprawdopodobnił ponoszenia wydatków na powoda przez jego dziadka, a samo stwierdzenie w tym zakresie w zażaleniu nie jest wystarczające. To samo dotyczy stwierdzeń pozwanego wskazujących, że uczestniczy czynnie w wychowaniu małoletniego, przy czym nie wskazuje nawet okresu czasu kiedy mają miejsce kontakty, a z uzasadnienia zażalenia wynika, że matka powoda zaczęła utrudniać te kontakty i nastawiać syna przeciwko ojcu. W postępowaniu o zabezpieczenie nie wymaga się udowodnienia okoliczności faktycznych, ale wystarczające jest ich uprawdopodobnienie. Uprawdopodobnienie oznacza, że należy przedstawić i należyście uzasadnić podnoszone twierdzenia, które mogą zostać uznane za uprawdopodobnione, gdy jest szansa na ich istnienie, gdyż istotą postępowania zabezpieczającego jest to, że sąd dokonuje jedynie pobieżnej analizy dostarczonego przez strony materiału dowodowego niekoniecznie odpowiadającego wymogom stawianym dowodom przeprowadzanym w toku procesu (por. art. 243 kpc w związku z art. 13 § 2 kpc). Uprawdopodobnienia nie można bowiem utożsamiać z udowodnieniem roszczenia, stanowi ono bowiem niejako surogat dowodu nie dający pewności, lecz jedynie

wiarygodność określonego faktu (por. K. Flaga – Gieruszyńska: [w:] Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, pod red. A. Zielińskiego, Warszawa 2008, s. 424).

Nie było potrzeby przeprowadzania zgłoszonych w odpowiedzi na zażalenie wniosków i informacji są one bowiem już elementami, które będą oceniane dowodowo w toku postępowania rozpoznawczego i tam powinny być wykazywane, a obecnie w tym zakresie trzeba opierać się na uprawdopodobnieniu oraz okolicznościach przyznanych przez strony.

Z powyższych względów należy uznać, iż powód uprawdopodobnił swoje roszczenie, a pozwany jest w stanie regulować zobowiązanie w wysokości po 700 zł miesięcznie, zaś zarzuty zażalenia pozostają bezzasadne. Dlatego też rozstrzygnięcie Sądu Rejonowego w przedmiocie zabezpieczenia jest prawidłowe.

Ostateczne ustalenie stanu faktycznego w sprawie będzie dokonywane w toku prowadzonego postępowania dowodowego przez Sąd Rejonowy na podstawie przeprowadzonych dowodów, co może wpłynąć zarówno na ustalenia dotyczące usprawiedliwionych potrzeb małoletniego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Natomiast na obecnym etapie (w zakresie zabezpieczenia) wystarczające jest uprawdopodobnienie okoliczności faktycznych.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c., należało oddalić zażalenie jako bezzasadne. Natomiast rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego zapadnie w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c.

SSR (del.) Roman Troll SSO Arkadia Wyraz – Wieczorek SSO Gabriela Sobczyk